

Závěr

V předchozích kapitolách jsem se v souladu s cílem uvedeným v úvodu této práce pokusila poukázat na všechny významné otázky, které jsou s problematikou valné hromady akciové společnosti spojeny. Ačkoliv tato práce spočívá zejména na platné právní úpravě obsažené v obchodním zákoníku, kdy jsem se snažila ukázat na aktuální nedávné změny, které přineslo provedení směrnice 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 „o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi“, je současně doplňována o významná soudní rozhodnutí v jednotlivých konkrétních otázkách a pokouší se poukázat na dosud nevyřešené názorové rozpory v rámci právní doktríny i praxe.

S ohledem na nejvýznamnější změny, které přinesla transpozice výše uvedené směrnice v oblasti svolání valné hromady, byl v této práci kladen důraz právě na přípravnou fázi konání valné hromady, a to nejen, co do osob oprávněných, ale i způsobu jejího svolání. Současně se domnívám, že svolání valné hromady lze považovat za významný krok pro následné konání valné hromady, a její bezchybnost je „*condicio sine qua non*“ pro správnost samotného jejího konání a plnění funkcí valné hromady, kterými je rozhodovat o nejdůležitějších otázkách existence společnosti. Proto jsem tomuto problému věnovala zvýšenou pozornost.

Z hlediska navrhované právní úpravy, kterou by mohlo přinést schválení nového zákona o obchodních korporacích, je možné až na malé výjimky, na které jsem se pokusila v této práci poukázat, spatřit spíše návaznost na současnou legislativu, kdy naši zákonodárci nechystají v rámci valné hromady akciové společnosti žádné převratné změny. Dalo by se tedy dovodit, že současná právní úprava valné hromady akciové společnosti je veskrze moderní a s největší pravděpodobností by měla v této své základní podobě a koncepci existovat i do budoucna.